

Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Ἡ Α΄ Κυριακή τῶν Νηστειῶν, 24η Φεβρουαρίου / 8η Μαρτίου 2020, ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου πανηγυρικῶς ὡς «Παρρησία» εἰς τὸν Πανίερον Ναὸν τῆς Ἀναστάσεως, ὡς ἀνάμνησις τῆς ἀναστηλώσεως τῶν Ἱερῶν Εἰκόνων ὑπὸ Θεοδώρας τῆς Αὐτοκρατείας καὶ Μιχαήλ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς τὸ ἔτος 842 ἐπὶ Πατριαρχίας τοῦ ἁγίου ὁμολογητοῦ Μεθοδίου.

Τὴν ἀναστήλωσιν τῶν εἰκόνων ἔκτοτε ἐορτάζει ἡ ἐκκλησία ὡς θρίαμβον τῆς Ὁρθοδοξίας, ἥτοι τῆς ἀληθείας ὅτι αἱ ἱεραὶ εἰκόνες ἐπιμαρτυροῦν τὴν εἰς γῆν ἔνσαρκον παρουσίαν καὶ εἰκόνα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Κατὰ τὴν ἐορτὴν ταύτην ἐτελέσθη ἀφ' ἐσπέρας Μέγας Ἑσπερινὸς μεθ' ὑποδοχῆς, προσκυνήσεως εἰς τὴν Ἁγίαν Ἀποκαθήλωσιν καὶ τὸν Ἅγιον Τάφον, θυμιάματος, Μεγάλης Εἰσόδου καὶ Ἀρτοκλασίας, προεξάρχοντος τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρός ἡμῶν καὶ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου.

Τὴν πρωΐαν ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς ἐτελέσθη ἡ θεία Λειτουργία εἰς τὸ Καθολικόν, προεξάρχοντος τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρός ἡμῶν καὶ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου καὶ συλλειτουργούντων Αὐτῷ τῶν Ἀρχιερέων: Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου, τῶν Σεβασμιωτῶν Ἀρχιεπισκόπων Γεράσων κ. Θεοφάνους, Σεβαστείας κ. Θεοδοσίου, Λύδδης κ. Δημητρίου, Καττάρων κ. Μακαρίου, Πέλλης κ. Φιλουμένου, Ἀγιοταφίτῶν Ἱερομονάχων, ὧν πρῶτος ὁ Γέρων Καμαράσης Ἀρχιμανδρίτης π. Νεκτᾶριος, παρεπιδημούντων ἱερέων ἄλλων Ἐκκλησιῶν, διακόνων, ψάλλοντος τοῦ Πρωτοψάλτου Ἱεροδιακόνου Συμεὼν δεξιὰ καὶ τῶν κ. Βασιλείου Γκοτσοπούλου καὶ κ. Σκορδίλη ἀριστερά, παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Χρήστου Σοφianoπούλου καὶ μελῶν τοῦ Προξενείου ἐν συμμετοχῇ ἐκκλησιασματος ἐξ ἐντοπίων καὶ προσκυνητῶν.

Μετά τὴν θείαν Λειτουργίαν ἤρξατο ἡ λιτανεία τρεῖς περίξ τοῦ Ἁγίου Τάφου καὶ ἀνά τὰ προσκυνήματα, πάντων κρατούντων ἐν χαρᾷ ἀνά χειῖρας τὰς ἱεράς εἰκόνας.

Τῆς λιτανείας ληξάσης, ἀνεγνώσθη τὸ Συνοδικόν τῆς Ὁρθοδοξίας τοῦ Τριωδίου ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου πρό τοῦ Ἁγίου Τάφου.

Μετά ταῦτα, τῶν κωδῶνων κρουομένων, ἡ Πατριαρχικὴ συνοδεία ἀνῆλθεν εἰς τὸ Πατριαρχεῖον, ἔνθα ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησε διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ:

«Οἱ προφῆται ὡς εἶδον, οἱ Ἀπόστολοι ὡς ἐδίδαξαν, ἡ Ἐκκλησία ὡς παρέλαβεν... Οὕτω φρονοῦμεν, οὕτω λαλοῦμεν, οὕτω κηρύσσομεν Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν θεὸν ἡμῶν καὶ τοὺς Αὐτοῦ Ἁγίους ἐν λόγῳ τιμῶντες, ἐν εἰκονίσμασι τὸν μέν ὡς θεὸν καὶ Δεσπότην προσκυνοῦντες καὶ σέβοντες τοὺς δὲ διὰ τὸν κοινὸν Δεσπότην ὡς Αὐτοῦ γνησίους θεράποντας, τιμῶντες καὶ τὴν κατὰ σχέσιν προσκύνησιν ἀπονέμοντες», (Συνοδικαὶ ἀποφάσεις ἐβδόμης Οἰκουμενικῆς Συνόδου).

Σήμερον ἡ ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία ἐορτάζει καὶ πανηγυρίζει τὸν θρίαμβον τῆς ὑγιοῦς Ὁρθοδόξου αὐτῆς πίστεως, δηλονότι τὴν ἀναστήλωσιν τῶν ἁγίων εἰκόνων καὶ τὴν

ἀπονομήν τῆς κατά σχέσεως προσκυνήσεως αὐτῶν.

Τό γεγονός τοῦτο ἀποτελεῖ ὁρόσημον εἰς τόν ἱστορικόν βίον τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία ἐδοκιμάσθη σκληρῶς καί ἀπηνῶς ἀπό τούς πολεμίους τῶν ἁγίων εἰκόνων, γνωστῶν ὡς «εἰκονομάχων».

Οἱ εἰκονομάχοι ἐστρέφοντο οὐχί κατ' αὐτῶν τούτων τῶν εἰκόνων, ἀλλά κατά τῆς προσκυνήσεως τοῦ ἐξεικονισμοῦ τοῦ προσώπου τοῦ Θεανθρώπου Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ ὡς καί τῶν γνησίων θεραπόντων Αὐτοῦ, δηλαδή τῶν ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας.

Μέ ἄλλα λόγια, οἱ εἰκονομάχοι προσεπάθησαν βιαίῳ τῷ τρόπῳ νά ἀναβιώσουν τάς γνωστάς αἰρέσεις τοῦ Ἀρειανισμοῦ καί κυρίως τοῦ Νεστοριανισμοῦ, αἱ ὁποῖαι (αἰρέσεις) διέβαλλον καί κατ' οὐσίαν ἡρνοῦντο τό μέγα μυστήριον τῆς ἐκ τῶν ἁγνῶν αἱμάτων ἐνσαρκώσεως καί ἐνανθρωπήσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Περὶ τὸν νά εἴπωμεν, ὅτι τό θεμέλιον τῆς Ὀρθοδόξου Χριστιανικῆς πίστεως εἶναι «ἡ καθ' ὑπόστασιν ἔνωσις» τῆς Θείας μετὰ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως κατά τόν ἅγιον Κύριλλον Ἀλεξανδρείας. Κατά δέ τόν ἅγιον Γρηγόριον τόν Θεολόγον: «Τό γάρ ἀπρόσληπτον ἀθεράπευτον· ὃ δέ ἦνεται τῷ Θεῷ, τοῦτο καί σώζεται». Κατά δέ τόν ὑμνωδόν τῆς Ἐκκλησίας «Ὁ ἀπερίγραφτος Λόγος τοῦ Πατρὸς ἐκ Σοῦ Θεοτόκε περιεγράφη σαρκούμενος καί τήν ρυπωθεῖσαν εἰκόνα εἰς τό ἀρχαῖον ἀναμορφώσας τῷ Θεῷ κάλλει συγκατέμειξεν. Ἀλλ' ὁμολογοῦντες τήν σωτηρίαν ἔργῳ καί λόγῳ, ταύτην ἀνιστοροῦμεν».

Δικαίως, λοιπόν, εὐφραίνεται σήμερον ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ κράζουσα: «Ἡ Χάρις ἐπέλαμψε τῆς ἀληθείας: Τά προτυπούμενα πάλαι σκιωδῶς, νῦν ἀναφανδόν ἐκτετέλεσται· ἰδού γάρ ἡ Ἐκκλησία τήν ἔνσωμον εἰκόνα Χριστοῦ, ὡς ὑπερκόσμιον κόσμον ἐπαμφιέννυται, τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου τόν τύπον προὑπογράφουσα καί τήν Ὀρθόδοξον πίστιν κατέχουσα· ἵνα ὃν σεβόμεθα τούτου καί τήν εἰκόνα διακρατοῦντες μή πλανώμεθα».

Δόξαν καί εὐχαριστίαν ἀναπέμποντες τῷ ἁγίῳ Τριαδικῷ Θεῷ, ἱκετεύωμεν τήν ἀπαράλλακτον εἰκόνα τοῦ Θεοῦ Πατρὸς τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ἵνα ταῖς πρεσβείαις τῆς Ἀχράντου Αὐτοῦ Μητρός Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου Μαρίας καί πάντων τῶν Ἁγίων δωρηθῇναι ἡμῖν τό μέγα ἔλεος. Ἀμήν. Ἐτη πολλά καί εὐλογημένη Ἀγία καί Μεγάλη Τεσσαρακοστή.

Τό ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς ταύτης ἐτελέσθη ὁ Κατανυκτικός Ἑσπερινός εἰς τό Καθολικόν τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Γεράσων κ. Θεοφάνους καί κηρύττοντος τόν Θεῖον λόγον εἰς τούς πιστούς τοῦ Δραγουμανεύοντος Ἀρχιμανδρίτου π. Ματθαίου.

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς